

Pris 25 kr

Amanda Söderlindh

Jag har tidigare i »På Ljungen« berättat om den Söderlindhska gården i Skanör. Gården var i den Söderlindhska släktens ägo från 1823 fram till branden 1921. Den sista av den Söderlindhska släkten som bodde på gården tillsammans med sin familj var min farmors mor, Amanda Söderlindh. Det är om henne jag vill berätta.

»Hon var en duktig kvinna, som tidigt i livet fick ta hand om både föräldrahemmet och sina småsyskon. Dessutom kunde hon jobba i lantbruket.« Så sa min farmor om sin mor Amanda Söderlindh.

Levnadsbeskrivning

Amanda föddes den 24 november 1853. Hennes föräldrar ännu inte gifta när Amanda föddes, men hon var ett s.k. trolovningsbarn. Det framgår av kyrkböckerna där det står så här: Den 24:e föddes och den 25:e döptes Styrmannen Andreas Söderlindhs och hans dess fästekvinna Christina Beata Olssons under äktenskapslöfte framavlade barn och kallades Amanda. Susepta: (bars till dopet av) Skepparhustrun Helena Ohlsson. Teftes (vittnen) Märtha Joh. Willman, Skollära-

Hänt sedan sist

Inför sommarens utställning på Magasinet i Falsterbo har Ingemar, Thomas och Christian tillbringat flera dagar på Sydsvenskans bildarkiv, där vi tagits väl omhand av Joakim Berglund som äger företaget Bilder i Syd AB.

Företaget har rättigheter att sälja bilder ur arkivet och bilder finns det i överflöd. En uppskattning säger att där finns ca tio miljoner bilder!

Det är inte bara Sydsvenskans egna bilder utan även arkiven från Arbetet, Skånereportage m. fl. En riktig guldgruva.

Se: www.bilderisyd.se

Christian höll i februari ett föredrag om *Bränderna i Skanör och Falsterobo kring sekelskiftet* på Bäckagården i Skanör inför ett 40-tal deltagare. Det blev många bilder och kartor och kanske inte alltid lätt att orientera sig i det efter bränderna helt ombyggda Skanör.

I samband att våra medlemmar betalar in medlemsavgifter avrundas summan ofta uppåt som gåva. Det är vi naturligtvis tacksamma för. Vid inbetalningar för år 2012 har vi hittills fått närmare 5500 kronor på detta sätt!

Vi beslöt på senaste styrelsemötet av avsätta dessa pengar till en Gåvofond att användas till något speciellt ändamål i föreningens anda. Vi är tacksamma för medlemmars förslag om vad dessa pengar kan användas till.

Vi tar också gärna emot förslag till mottagare av Kulturstipendiet och vår Kulturpenning. Se närmare om dessas förutsättningar och regler på vår hemsida eller om Du inte har möjlighet till det, kontakta oss.

Omslagsbilden är från ca 1920. Dam till vänster: Amanda Söderling. Sittande dam: farmor Karin med Stig Söderling i famnen. Man med hatt: Adolf med smeknamnet Doller.

rinnan L.J. Kjellberg. Flickor: Mariana Olsson och Maja-Lisa Lundström. Moderns ålder 22 år. Hon blev kyrktagen den 27 december.

Kyrktagning var en ceremoni där kvinnan åter togs upp i den kyrkliga gemenskapen efter att hon fött barn.

Varför man inte gifte sig innan Amanda föddes kan man bara spekulera i. Kanske var det så att Andreas var till sjöss eftersom han var styrman. De gifte sig i vart fall strax efteråt den 13:e jan 1854.

I kyrkböckerna: Den 13 jan 1854 sammanvigdes Styrmannen Andreas Johan Söderlindh och hans fästekvinnorna Christina Beata Olsson efter föregående lysning avkunnat den 11, 18 och 25 dec 1853. Lysningscharta skrivit för år 1853. Han 30 år. Hon 22 år.

Amandas föräldrar hette som framgår ovan Andreas Johan Söderlindh och Christina Beata Ohlsson

Hennes farföräldrar var Skeppare Nils (Svensson) Söderlindh och Gertrud Helena Mårtensson. Det var Nils Söderlindh som 1823 på auktion köpte den gård som kom att kallas den Söderlindhska gården. Det var Gertrud Mårtenssons far som var den förre ägaren, men efter hans bortgång auktionerades gården ut.

Amandas morföräldrar var Styrman John Christoffer Ohlsson och Elsa Mattsson från Skanör.

Amandas barndom

Amanda hinner bli tre år innan hon får ett syskon, en bror. Han döps till Johan Christoffer. Han föds den 13 okt 1856. Han får ett mycket kort liv och dör den 29 nov 1864. Han blev 8 år 1 mån och 16 dagar gammal. Dödsorsaken anges till »tärande sjukdom«.

Två år senare, 1866 den 25 juli föds Amandas nästa bror. Han döps också till Johan Christoffer. Det var vanligt att man gav barn namn efter avlidna

syskon. Det var ett sätt att visa att man kom ihåg dem. Det skiljer hela tretton år mellan Amanda och hennes nye bror, Johan Christoffer.

Amandas ungdom

16 år gammal, år 1869 är Amanda en av de som i kyrkböckerna kallas »nattvardsbarn«. En kyrklig undervisning som ledde fram till den första nattvarden.

Under hela Amandas barn- och ungdomstid bodde hennes farmor Gertrud Helena född Mårtensson också tillsammans med Amanda och hennes familj. Farmor Gertrud avlider den 7 juni 1873 i en ålder av 77 år.

Två dagar senare, den 9 juni 1873 föds Amandas nästa bror. Han får namnen Nils Charles. Amanda har nu hunnit bli 20 år. 1875 den 7 maj får Amanda ännu en bror. Han får namnen Gustav Emil. Det går ytterligare tre år innan den tragedi inträffar som kommer att påverka Amandas liv för lång tid framöver.

Den 1 sept. 1878 avlider Amandas mor, Christina Beata, endast 47 år gammal. Hon efterlämnar förutom sin man Andreas och Amanda de tre söner, som vid den tidpunkten bara är tolv, fem och tre år gamla.

Amanda som vuxen

Det blir nu Amandas ansvar att ta hand om både småsyskon och hemmet. Amanda är nu 25 år och ogift. Någon större tid för nöjen och möjlighet att träffa någon att gifta sig med har hon förmodligen inte haft då man kan anta att hennes mor säkerligen har varit klen och behövt hjälp i hushållet eftersom hon avlider i så unga år. För Amandas far, Andreas börjar nu situationen att bli allt svårare. Man kan anta att han känner att hans krafter börjar avta och att det är otänkbart att söner kan ta över gården pga. deras låga ålder. Han kan inte heller låta Amanda som kvinna ensam ta ansvar också för lantbruket, även om det finns drängar och pigor till hjälp på gården. Vad ska han göra? Jo, han börjar se sig

Söderlindhska gården vid hörnet av Mellangatan och Rådhusgatan i Skanör. Foto: Falsterbo museums arkiv.

om efter en arrendator, en duglig man, som kan sköta ett lantbruk. Han hittar Anders Jönsson som under 1880-talet arbetar som dräng i Räng. Han är född i Hyllie och av foto att döma var det en stilig karl. Amandas far har förmodligen fått tips av någon om denne Anders Jönsson. När och hur många gånger Andreas och Anders träffas vet man inte, men från och med 1 jan 1881 är Anders Jönsson arrendator på den Söderlindhska gården.

Hur många gånger träffade Amanda denne Anders Jönsson innan de gifter sig i mars 1881? Kanske har Amandas far också haft äktenskap i tankarna när han letade efter en arrendator. Efter giftermålet blir ju gården kvar i familjen. Under 1881 väntar också Amanda sitt och Anders första barn. Det blir en flicka som föds i oktober månad och hon får namnen Karin Charlotta. En månad tidigare den 1 sept 1881 avlider Amandas far Andreas, som aldrig hinner uppleva sitt första barnbarn. Han avlider dock med vetskap om att hans dotter Amanda är gift med en man som förstår sig på lantbruk, gården är säkrad i familjen och det första barnbarnet är på väg. Andreas upplever antagligen att allt till slut har ordnats till det bästa.

Amanda då? Hon har nu man, ett eget litet barn och sina småsyskon att ta hand om. Hennes äldste bror, Johan Christoffer, har nu hunnit bli 15 år och skickas så småningom på en utbildning i Malmö och blir handelsbiträde.

De två småbröderna är åtta resp. sex år gamla och måste nästan upplevas som syskon till Amandas eget barn. År 1883 föder Amanda sitt och Anders andra barn. Det blir en son, som får namnen Axel Wilhelm Mathias. År 1886 föds näste son Adolf Viktor, sedermera kallad »Doller«. Amandas och Anders förstfödda, dottern Karin Charlotta, avlider 1889 i difteri, endast knappt 8 år gammal. Året efter uppfanns vaccinet mot difteri. Sist i barnaskaran 1891 föds en ny dotter – min farmor, som får namnen Karin Amanda Charlotta.

De lugna åren

Efter att barnen kommit till världen upplever förmodligen Amanda de lugnaste åren i sitt liv fram till 1917. Hon får se sina barn bli gifta, hon får barnbarn och gården sköts som det är tänkt fram till aug 1917 då hennes man, Anders avlider i en hjärtåkomma. Sonen »Doller« fortsätter skötseln. De två andra barnen Mathias och Karin har båda flyttat till Malmö. Amandas, bror Johan Christoffer, som återvänt till Skanör avlider nästa år 1918 i en hjärnblödning.

Avslutning

Så kommer den ödesdigra dagen då den Söderlindhska gården brinner ner till grunden den 20 juli 1921. Av släktingar har jag hört att »den gamla« dvs. Amanda först vägrade att lämna gården.

De sista åren av sitt liv bodde hon tillsammans med sonen »Doller« och hans familj på Hans Pettersgården i Skanör.

Amanda avlider på Lunds lasarett den 28 februari 1927 efter att råkat ut för någon slags fraktur. Sedan tillstötter andra komplikationer. Hon jordfästs i Skanörs kyrka den 6 mars.

Så slutar Amandas liv. Ett liv som innebar arbete, stort ansvar och många sorger, men som säkerligen också präglades av kärleken till familjen, gården och hemorten.

Ulla-Britt Börjesson, Skanör

Om fort och bunkrar ...

Calluna har erfarit att det finns planer på att plombera och täcka över de värn, fort och stridsvagnshinder som ligger i anslutning till kanalen. Vi har kommit fram till att vi skulle kunna göra en guidad tur kring dessa värn och tankhinder och berätta historien kring de militärhistoriska installationerna.

Vi hade tänkt att ha en förträff med guidning klockan elva torsdagen den 30 augusti. Turen tar cirka två timmar så medtag kaffekorg! Anmälan till 040-47 23 19 eller calluna@tele2.se

Vi ämnar under närmaste tiden ta kontakt med kommunen för att höra vilka möjligheter som finns för att få göra besök in i något eller några värn. De skulle då kunna göras öppningsbara.

På *Havets Dag* vid båtklubben har vi visat en del utställningsmaterial kring försvarslinjen och Leif Högberg, som är expert i ämnet, har visat film. Leif Högberg kommer också till årets *Havets Dag* den 29 juli och berättar.

Vi hade även tänkt att ha Leif Högberg här den 27 september då han berättar historien om linjen och vad som föranledde att man byggde detta försvarsverk.

Två kamrater framför »Furet« i Höllviken

Här står de båda ungdomskamraterna som sedan skulle följa varandra genom hela livet och vara bakgrunden till flera generationers nära kontakter med Höllviken och Ljunghusen.

Till vänster Eric Persson och bredvid honom Gunnar Hansson (sedermera Henderup).

Uppklädda en lördagsafton en sommar omkring 1930. Säkert har de båda kommit med tåget från Malmö och nästan lika säkert skall det (eller har det) blivit ett besök på restaurangen intill. Några sandwich, en varmrätt, naturligtvis med lämpliga tillbehör! Därefter en svängom på Furets dansrotunda*.

Annars gällde för de båda, på den här tiden, Boston vid gamla idrottsplatsen i Malmö, eller på sommarhalvåret Fokets Park och Moriskan.

De båda, födda 1907 (Gunnar) respektive 1908 i Malmö, möttes för första gången när Gunnar som 16-åring kom cyklande från Sölvesborg för att söka arbete och utbildning i Malmö. Han var uppväxt i

Sölvesborg, tillsammans med tre syskon, där hans far, som var riksdagsman för S, drev en möbelaffär på stora torget. Pappan gjorde konkurs och Gunnar tvingades lämna hemmet för att kunna hjälpa till med familjens försörjning.

Cykelturen slutade hos fabrikör Bernhard Persson på Limhamn. Bernhard Persson startade och drev Bernhard Perssons gjuteri i Malmö. Gunnar fick hyra ett rum i familjen Perssons stora hus i centrala Limhamn, och blev på köpet bäste vän med familjens son Eric. Bland de bådas närmsta vänner fanns en påg vid namn Nils Jönsson mera känd som skådespelaren Nils Poppe.

Bernhard Persson hade låtit uppföra en liten sommarstuga, kallad »Slottet«, efter kurvorna på Boltensternsvägen i Höllviken, där övernattnings var möjlig i omväxling till tidigare campingliv.

Kring sommarstugan utvecklades ett omfattande sällskaps- och badliv enligt den tidens mönster. Bland annat talades det i många årtionden om de heta dusterna på

den av Bernhard Persson mycket omhuldade krocketplanen!

Sonen Eric övertog efter utbildning gjuteriet och drev det tillsammans med sin syster Ingeborg under hela sitt yrkesverksamma liv. Gunnar hamnade så småningom på Statens Järnvägar innan han blev fastighetsansvarig (vicevärd) på Borgmästaregården fram till pensioneringen.

Både Eric och Gunnar var mycket idrottsintresserade, vilket intresse har följt alla kommande generationer. Eric var bland annat ordförande i GAK Enighet i Malmö under mer än 20 för klubben framgångsrika år, främst i boxning och brottning. Han var IFK Malmö-supporter medan Gunnar förstod sig på fotboll och höll på Malmö FF.

Nöjesbesöken i Höllviken på 30-talet och sommarstugan på Boltensternsvägen blev början till en stark uppskattning av Näset från de båda vännerna.

Eric med familj fann sitt sommarparadis *Soltäppan* på Ljungvägen, granne med den sommaröppna affären, medan Gunnar fann sitt i Kämpinge på Harrisvägen. Sommar och semester i Höllviken utvecklade ytterligare familjernas vänskap som sedan gick i arv till barn, barnbarn och barnbarnsbarn!

Idag är åtta familjer i direkt nedstigande led från Eric och Gunnar återtrunt bosatta i Höllviken eller Ljunghusen. Tre barn, fem barnbarn och elva barnbarnsbarn!

Om det kunde den här bilden berätta!

Jan Henderup

* Furet invigdes 1923. Dansbanan brann ned 1929, men återuppbyggdes. Bilden berättar inte om gentlemännen på bilden förevigats före eller efter branden!

Om nödlandningar ...

Calluna har blivit kontaktade av föreningen Forced Landing Collection (FLC) som är en ideell förening. Vi gillar deras arbete och uppmanar alla som har något att berätta eller visa upp att kontakta dom.

Swedish Forcedlanding Collection arbetar med att spåra upp och bevara stora och små flygplansdelar, utrustning, föremål från besättningar, bilder och berättelser från de händelser som utspelade sig under andra världskriget när över 300 utländska flygplan och besättningar av olika anledningar hamnade i vårt land. Inget forum för att samla eller åskådliggöra denna historik har funnits i detta land tidigare.

FLC har engagerade medarbetare runt om i landet som under många år, av eget intresse, forskat om dessa händelser, antingen övergripande eller på lokal nivå.

FLC söker dig som kanske har något föremål, någon historia eller känner till något som kunde vara av intresse för dom i deras arbete. Inget är för litet eller stort för att tas tillvara.

Gå gärna in på deras hemsida och läs mera om vad de är för några och vad de gör.

www.forcedlandingcollection.se

Vilken händelse! En sån upplevelse!

Vi var några femtonåringar som tillbringade våra somrar i Ljunghusen vid Falsterbokanalen. Till våra sommarhus kom man då med tåg eller bil med gengasburk.

Falsterbokanalen var färdigbyggd och vi var tre unga gossar som var nere och badade vid kanalens västra pir vid Östersjösidan dvs på det vi kallade ön!

På motsatta sida just vid kanalen mynning var ett luftvärnskompani grupperat. Det var 40 mm automatkanoner M/36 som ofta hördes skjuta båda på dagar och nätter.

Men denna dag den 4 augusti 1944 klockan kvart över 15 blev för oss pojkar en stor händelse.

Från havet kommer plötsligt ett flygplan på låg höjd farande in mot land och rakt mot luftvärnskompaniet. De öppnade eld och hann aldrig skjuta varningsskott utan den första salvan träffade planet och några bitar föll till marken.

Vi upptäckte givetvis att det var en USA-Mustang som sakta sjönk mot marken och vi kunde räkna ur att planet gick ner för nödlandning.

Och till den platsen måste vi ju!

Upp på våra cyklar och körde mot Vellinge och framme vid Kungstorp kunde vi så upptäcka planet som var ganska så demolerat. Det hade slagit runt något eller några varv.

Piloten hade då kastats ut och fick näsblod! På kvällen kunde vi hitta honom på dansbanan i Höllviken i prima form!

Vi pojkar lyckades plocka på oss en hel del skrot som fina souvenirer och som vi vårdade väl i många år. Tyvärr har allt försvunnit efter alla år.

Planet hade fått oljeläckage efter ett eskortuppdrag till Anklam. Piloten Capt. R.B. Lancaster satte då kurs mot Sverige och buklandade således utanför Kungstorp efter att ha träffats av svensk luftvärnseld.

Mustangen (P-51D-5-NA 44-13939) erhöll så svåra skador att den skrotades och Capt. Lancaster fick stanna i Sverige fram till november 1944.

Det här var mitt första verkliga möte med luftvärn.

Så småningom blev jag reservofficer i luftvärnet och kompanichef för ett 40 mm M/36 Lvkompani! Så kan det gå!

Nils E Balcke

Fördärvet i Höllviken

Lite egna erfarenheter som kund och hågkomster från Lars Andersson som jobbat i bageriet. Det är Marit Andersson i Limhamn som initierat denna artikel om Fördärvet.

Ingemar berättar

I Höllviken fanns fram till 1979 i hörnan Videholms allé och Falsterbovägen ett bagerikonditori med omättlig goda kakor, bl.a. något om kallades »frestelser«. Jag kom till Höllviken 1958 som sommarboende. Min svärmor skickade mig ner för att köpa frestelser, en lördag, lång kö ut på gatan alla pratade glatt och nästan förväntansfullt med varandra. Jag förstod att här inne fanns något speciellt som var värt att vänta på. Jag kom in i det lilla bageriet och där fann överallt minst fjortontusensjuhundraåttiofem getingar. De svärmade överallt och taket hängde långa gula så kallade flugpapper, fönsterkarmarna fulla, överallt fanns mer eller mindre livaktiga getingar. Jag köpte snabbt vad jag skulle, fick bara tre frestelser, de andra var slut redan vid niotiden på morgonen! Spegeln säger idag att jag inte skulle kört dit så ofta efter mitt första besök!

Vi ser på bilden en av damerna i

bageriet i full gång. Carola Holmkvist en drivande kraft som låg bakom mycket av populariteten, »fördärvande goda grejer«. Verksamheten lades ner kring 1979.

Du kan läsa mer om fördärvet och andra affärer och verksamheter som funnits i Höllviken, Kämpinge och Ljunghusen i boken »Från Sill-labör till Snabbköp«. Boken kostar 100 kronor och finns på biblioteken, på Toppen, Konsum och Asps bokhandel.

Lars Andersson berättar

På bilden står min mormor Carola Holmquist och skär till det som ska bli frestelser. Bilden är från andra

halva av 60-talet. Jag arbetade själv i bageriet då. Min huvudsakliga arbetsuppgift var att sköta ugnen, dvs. grädda småfranskan, wienerbröden, frestelserna med mera. Dessutom bakade jag rulltårtorna och toscakakorna. Alla andra bakverk gjorde mormor och hennes kollega Gertrud Levin (det är dock inte Gertrud som ses på bilden). De arbetade vid var sitt bakbord. Min kusin Nisse arbetade i »gången« förbindelse mellan bageriet och butiken. Han var den som tog emot plåtarna med nygräddat från ugnen och såg till att bröd, bullar och kakor levererades in genom en lucka in till biträdena i butiken. Bageriet, som hette Höllvikens hembageri, men gick under namnet Fördärvet i folkmun, var endast öppet under sommarmånaderna. Nisse, som, under övriga månader bodde i Stockholm, och jag, som bodde i Malmö, arbetade från tidig morgon till mitt på dagen sex dagar i veckan under våra sommarlov. På eftermiddagarna gällde sol och bad. Vi bodde alla somrar från barnsben till vuxen ålder tillsammans med våra familjer hos mormor och morfar på Trulsibrunnsvägen. Mormor som var född 1901, fortsatte att arbeta långt in på 70-talet. Gertrud tog sedan över bageriet själv och drev det ytterligare ett antal år innan det lades ner.

Vårens & sommarens agenda

Tisdagen den 13 mars kl. 19. Bildspel och samtal »Höllviken resa i tiden« Salongen på biblioteket i Höllviken.

Anmälan 040-45 11 48, 45 26 05 eller på mail: calluna@tele.se

Årsmöte den 17 april i Ljungkyrkan kl. 19. Efter årsmötet kåserar mottagaren av vår Kulturpenning, Kajsa Murmark om »Hur blev det så« om Kämpinge gymnastikförening.

Måndagen den 7 maj Sven Rosborn berättar »Vad finns det i havens djup kring våra kuster«. Kl 19, i Ljungkyr-

kan, 40 kr inkl. kaffe och kaka.

Museets Dag, söndagen den 17 juni kl. 13-16 på Falsterbo museum. Calluna deltar med bokförsäljning.

Utställning på Magasinet i Falsterbo. Vernisage den 24 juni och sedan är utställningen öppen kl. 11-16 varje dag till och med den 1 juli. Bilder »Näset under tre decennier – fångade ögonblick 1950-1980«.

Vi visar massor av intressanta bilder från bl.a. Sydsvenskans bildarkiv.

Havets dag den 29 juli vid Falsterbokanalen kl 10-15. Utställning, bokförsäljning och föredrag av Leif Högberg som berättar om krigssituationen kring Näset.

Ljungkyrkan den 27 september kl 19. Leif Högberg berättar kring Per Albin-linjen och kriget. Entré 40 kr inkl. kaffe och kaka.

Välkommen!

Birgitta hjälper till med gräsklippning

Ett trevligt brev från Birgitta Nihlen som berättar hur det gick till när en av vägarna i Höllviken fick sitt namn på 60-talet.

»Vägen är belägen inom »Hammarskogen« Min far Åke Nihlen köpte marken av Hjalmar Wennert hösten 1959. Området styckades till 27 tomter på cirka 1200 kvm. Mina föräldrar har sedan berättat att kommunen bad min far att han skulle sätta namn på vägen som

gick igenom området. Min syster hade fått ge namn åt vårt hus och då tyckte mamma att det var inte mer än rätt att vägen skulle heta Birgittavägen. När jag var mindre talade jag ofta med kompisar att det var jag som hade gett vägen mitt namn, de tvekade och det var nog ingen som trodde på mig, berättar Birgitta.

Mina föräldrar har upplevt sin barndoms somrar i Höllviken och själv kan jag inte tänka mig något bättre och vi har fortfarande »sommarmviste« här nere.«

Kallelse till årsmöte

Kulturföreningen Callunas årsmötet blir tisdagen den 17 april på Ljungkyrkan i Höllviken kl. 19

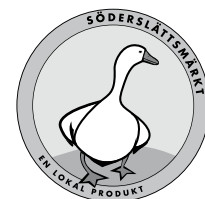

»Hur blev det så«
Efter årsmötet kåserar mottagaren av vår Kulturpenning Kajsa Murmark om Kämpinge gymnastikförening

Därefter samlas vi kring kaffebordet!

På Ljungen ges ut av
KULTURFÖRENINGEN
CALLUNA

Styrelse
Ingemar H. Johansson
Christian Kindblad
Eila Mårtensson
Bertil Björck
Rune Bengtsson
Thomas Törnqvist

Redaktör
Christian Kindblad, *chk*
christian.kindblad@telia.com

Ansvarig utgivare
Ingemar H. Johansson, *ihj*
calluna@tele2.se

Grafisk form
Christian Kindblad

Tryck
Holmbergs, Malmö

Adress
Kulturföreningen Calluna
Västra Mölledalsvägen 18
236 34 Höllviken
040-45 11 48

Callunas hemsida
www.calluna.nu

Medlemsskap
Sätt in 130 kr på vårt konto
plusgiro 250862-0

Tidningen utkommer
med 3-4 nummer per år.

Återge gärna våra artiklar
men ange alltid källan.

Ljung, *Calluna vulgaris*

KULTURFÖRENINGEN
Calluna
DÅ OCH NU PÅ LJUNGEN

**Skollovskolonierna
på Ljungen**
av Ingemar H Johansson
130 kr.

Falsterbohus
– med tårna i sanden och
klackarna i taket
180 kr

Kämpinge
av Ingemar Johansson
och Christian Kindblad
170 kr.

På Ljungen
nummer 1-25
samlade i bokform
180 kr.

Fru Kungen
Drottning Margareta I
av Marie Sjögren
70 kr.

**Skanör och
Falsterbos historia**
från A till Ö
av Christer Melin
95 kr.

Tåget har gått!
av Christian Kindblad
50 kr.

**Posten i Skanör
och Falsterbo**
av Lars Dufberg
80 kr.

**Från Sillabör
till Snabbköp**
av Ingemar Johansson
och Christian Kindblad
160 kr. Nu 100 kr.

**Stora Hammars
kyrka 100 år**
av Ingemar Johansson
50 kr.

**Historier från
Skanör**
av Anders Carlsten
130 kr.

**Stinsen i
Falsterbo**
av Stig Mårtensson
125 kr.

**Resande över
Ljungen**
av Christian Kindblad
90 kr.

**Ett stycke
kanalhistoria**
av Sven Lundström m.fl.
50 kr.

Höllviken
– bilder och minnen
från förr
125 kr.